

ПЕРВЕ СОБОРНЕ ПОСЛАННЄ СЪВ. АПОСТОЛА ПЕТРА.

¹ Петр, апостол Ісуса Христа, вибраним захожанам розсіяння по Понту, Галатії, Кападокиї, Азії і Витинії,

² по провидінню Бога Отця, через освяченне Духа, на послуханне і кропленне крові Ісус-Христової: Благодать вам і мир нехай намножить ся.

³ Благословен Бог і Отець Господа нашого Ісуса Христа, що, по великій своїй милости, знов породив нас на впованне живе воскресеннем Ісус-Христовим із мертвих,

⁴ до насліддя нетлінного і непорочного, що не зовяне, сховане на небесах про вас,

⁵ котрі силою Божою стережені пробуваєте через віру, на спасенне, готове явитись останнього часу.

⁶ Сим радуйте ся, мало нині (коли треба), смуткуючи у всяких напастях,

⁷ щоб випробувана віра ваша, геть дорожча золота пропадушого, хоч і огнем випробуваного, знайшлась на похвалу і честь і славу в одкриттю Ісус-Христовому.

⁸ Котрого не бачивши любите, і на котрого нині не дивлячись, а віруючи, радуєтесь радістю невимовною і преславною,

⁹ приймаючи кінець віри вашої, спасенне душам.

¹⁰ Про се ж то спасенне розвідували і допитувались пророки, що про вашу благодать пророкували,

¹¹ дознаючись, якого або котрого часу являв у них Дух Христов, поперед свідкуючи про Христові страсті і про славу, що після них;

12 котрим відкрито, що не самим собі, а нам служили вони (тим), що нині звістили вам ті, котрі благовіщували вам Духом сьвятим, посланим із неба, (і) на що бажають ангели дивитись.

13 Тим то, підперезавши поясниці думок ваших, будьте тверезі, і звершено вповайте на благодать, що приносить ся вам в одкриттю Ісуса Христа.

14 Яко діти слухняні, не водячи себе по давнім хотінням вашим, що в незнанню,

15 а, яко Покликавший вас сьвятий, і ви самі сьвяті у всьому життю будьте:

16 бо написано: „Будьте сьвяті, бо я сьвят.“

17 І коли Отцем зовете Того, що, не вважаючи на лице, судить кожного по ділу, то зо страхом проводжайте час вашого домування,

18 знаючи, що не тлінним сріблом або золотом викупились од марного життя вашого, від отців переданого,

19 но дорогоцінною кровю Христа, як непорочного і чистого агнця,

20 призначеного перш настання сьвіта, обявленого в останні часи задля вас,

21 що через Його віруєте в Бога, котрий воскресив Його з мертвих і дав Йому славу, щоб віра ваша і надія була на Бога.

22 Душі ваші очистивши, в послусі правди Духом, на братню любов нелицемірну, із чистого серця любіте один одного щиро,

23 як народжені не з тлінного сімя, а з нетлінного, через слово Бога живого і пробуваючого по вік.

24 Бо „всяке тіло, як трава, і всяка слава чоловіча, як цьвіт на траві: Зісохла трава і цьвіт її упав;

25 а слово Господне пробуває по вік.“ Се ж слово — благовіщоване між вами.

2

¹ Тим то, відложивши всяку злобу, і всякий підступ і лицемірство і зависть і всяку осуду,

² яко ж новорожденні діти будьте жадні словесного чистого молока, щоб у ньому вирости на спасенне;

³ коли покушали, що благий Господь.

⁴ Приступаючи до Него, до каменя живого, від людей відкинутого, від Бога ж вибраного, дорогого,

⁵ і самі, яко живе камінне, будуйте дім духовний, сьвященство сьвяте, щоб приношено духовні жертви любоприємні Богу через Ісуса Христа.

⁶ Тим то й стоїть в писанню: „Ось, кладу в Сионі угольний, камінь, вибраний, дорогий; і віруючий в Него не осоромить ся.“

⁷ Оце ж вам віруючим, — дорогий, неслухняним же „камінь, що відкинули будівничі, та став ся у голову угла, — камінь спотикання і скеля поблазні“;

⁸ і спотикають ся, не слухаючи слова, на що вони й полишені.

⁹ Ви ж — рід вибраний, царське сьвященство, нарід сьвятий, люде прибрані, щоб звіщали чесноти Покликавшого вас із темряви у дивне своє сьвітло;

¹⁰ ви, колись і не народ, а тепер народ Божий; непомилювані, а тепер помилувані.

¹¹ Любі, молю, як чужосторонців і прохожих, ухилитись від тілесного хотіння, котре воює проти душі,

¹² і вести добре життє своє між поганями, щоб, у чому судять вас яко лиходіїв, наглядаючи добрі діла (ваші), славили Бога в день одвідання.

¹³ Тим то коріть ся всякому чоловічому начальству ради Господа: чи то цареві, яко значному,

¹⁴ чи то начальникам, яко від него посланим на одмщенне лиходіям, а на хвалу добротворцям.

15 Така бо воля Божа, щоб ви, роблячи добро, затикали уста невіжи безрозумних людей,

16 яко свобідні, а не яко ті, що мають свободу за покритте злости, а яко слуги Божі.

17 Усіх шануйте; браттївство любіте; Бога лякайтесь; царя честїть.

18 Слуги, з усяким страхом корїтесь панам, не тільки добрим і лагідним, а також лукавим.

19 Се бо угодно перед Богом, коли хто ради совісти Божої переносить смуток, страждаючи не по правді.

20 Яка бо похвала, коли, согрїшаючи й биті в лице, терпите? Тільки коли добре робите, і, страждаючи терпите, то се угодно перед Богом.

21 На се бо ви покликані, бо і Христос страждав за вас, оставляючи вам приклад, щоб ви йшли слїдом за Його стопами;

22 котрий не зробив грїха, ані не знайдено підступу в устах Його;

23 котрий, злословлений, не злословив, і страждаючи, не грозив, а передав Судячому праведно;

24 котрий грїхи наші сам підніс на тілі своїм на дереві, щоб ми, для грїхів умерши, правдою жили; котрого „ранами сцілились“.

25 Були бо ви, як вівці блукаючі; тільки ж вернулись нині до Пастиря і Владики душ ваших.

3

1 Також і жінки, корїтесь своїм чоловікам, щоб і ті, що не корять ся слову, життем жінок без слова були з'єднані,

2 дивлячись на чисте житте ваше у страху (Божому).

³ Ваша окраса нехай не буде зовнішне заплітанне волосся і убиранне в золото, або з'одяганне в одягу;

⁴ а потайний серця чоловік, у нетлінню лагідного й тихого духа, що перед Богом багатоцінне.

⁵ Так бо колись і сьвяті жінки, що вповали на Бога, украшали себе, корячись своїм чоловікам;

⁶ як Сарра слухала Авраама, паном його зовучи, котрої ви стали дітьми, добре роблячи і не лякаючи ся ніякого страху.

⁷ Чоловіки також, домуйте разом з ними по розумі, яко більше слабосильній посудині жіночій віддаючи честь, яко і спільні наслідники благодати життя, щоб не зупинялись молитви ваші.

⁸ Наконєць же, будьте усї одної думки, милосердуючі, братолюбні, сердечні, привітливі;

⁹ не віддаючи зло за зло, або докір за докір; а насупроти благословляйте, знаючи, що на те ви покликані, щоб благословенне наслідили.

¹⁰ „Хто бо хоче житте любити, і видіти дні добрі, нехай вдержить язик свій від злого, й уста свої, щоб не говорити зради;

¹¹ нехай ухиляєть ся від злого, і робить добре; нехай шукає впокою, і побиваєть ся за ним.

¹² Бо очі Господні на праведних, і уші Його на молення їх; лице ж Господне проти тих, що зле роблять.“

¹³ І хто ж такий, що заподіяв би вам лихо, коли будете наслідниками доброго?

¹⁴ Тільки ж, коли б і страждали задля правди, блаженні ви; страху ж їх не бійтесь, ані тривожтесь;

¹⁵ а Господа Бога сьвятіть у серцях ваших. Бувайте завсїди готові дати одвіт всякому, що домагаєть ся від вас слова про вашу надію, з лагідністю і страхом;

¹⁶ маючи совість добру, щоб, у чому судять вас, яко

лиходіїв, осоромились ті, що докоряють добре житте ваше в Христі.

¹⁷ Лучче бо, коли воля Божа, пострадати за добрі діла, аніж за діла лихі;

¹⁸ тому що й Христос, щоби привести нас до Бога, один раз пострадав за гріхи наші, Праведник за неправедних, що був умертвений по тілу, но ожив духом,

¹⁹ в котрому і тим духам, що в темниці, прийшовши, проповідував,

²⁰ колисьто неслухняним, як того часу дожидало (їх) довготерпінне Боже, за днів Ноя, як строїв ся ковчег, в котрий мало, то єсть, вісім душ, спасло ся од води;

²¹ чого образ хрещенне (не відложенне тілесної нечистоти, а совісти доброї обітниця перед Богом), що і нас тепер спасає через воскресенне Ісуса Христа,

²² котрий єсть по правиці в Бога, зійшовши на небо, котрому покорились ангели і власті і сили.

4

¹ Тим же то, коли Христос страждав за нас тілом, то й ви тією самою думкою оружіть ся; хто бо страждав тілом, перестав грішити,

² щоб уже не по хотінню чоловічому, а по волі Божій, жити остальний час у тілі.

³ Доволі бо з нас минушого часу життя, що чинили волю поган, ходячи в розпусті, пристрастях, пиянстві, бенкетах, напитках і мерзських ідолослуженнях.

⁴ Чим і дивують ся, що ви не біжете разом з ними на розлив розпусти, хулячи;

⁵ котрі дадуть одвіт Тому, що готов судити живих і мертвих.

⁶ На се бо і мертвим проповідувано благовісте, щоб прийняли суд по чоловіку тілом, і жили по Бозі духом.

⁷ Усьому ж кінець наближив ся. Будьте ж оце мудрі і тверезі до молитов.

⁸ Перш усього ж майте один до одного щирю любов, бо любов покриває множество гріхів.

⁹ Будьте гостинні один для одного без дорікання.

¹⁰ Кожний, яко ж прийняв дар, так ним нехай служить один одному, як добрі доморядники всякої благодати Божої.

¹¹ Коли хто говорить, то нехай говорить як слова Божі; коли хто служить, нехай же служить по силі, котру подає Бог; щоб у всьому прославляв ся Бог через Ісуса Христа, котрому слава і держава по вічні віки. Амінь.

¹² Любі, не чудуйтесь розпаленнем, що буває вам на спокусу, наче б вам що дивного довело ся;

¹³ а радуйтесь, яко ж маєте участь в страданнях Христових, щоб і в одкриттю слави Його радувались і веселились.

¹⁴ Коли докоряють вас за імя Христове, — ви блаженні; Дух бо слави й Бога почиває на вас; ними він хулить ся, вами ж прославляєть ся.

¹⁵ Тільки ж ніхто з вас нехай не постраждає яко душегубець, або злодій, або лиходій, або як бунтівник;

¹⁶ коли ж яко Християнин, то нехай не соромить ся, а прославляє Бога за сю участь.

¹⁷ Бо пора початись судові від дому Божого; коли ж найперш од нас, то який кінець тих, що не корять ся благовістю Божому?

¹⁸ І коли „праведник тільки що спасеть ся, то безбожник і грішник де явить ся?“

¹⁹ Тим то й страждаючі по волі Божій, як вірному

Творцеві, нехай передають душі свої, роблячи добре.

5

¹ Старших між вами молю, яко товариш-старший і свідок страдання Христового, і спільник слави, що має відкритись:

² пасіте стадо Боже, що у вас, доглядаючи не по неволі, ані для поганої користі, а з доброго серця;

³ ані пануйте над народом, а взором будьте стада;

⁴ і як явить ся Пастир-Начальник, приймете невянучий слави вінець.

⁵ Саме так, молодші, коріть ся старшим; усі ж, один одному корячись, смирністю підпережіть ся; бо „Бог гордим противить ся, смирним же дає благодать.“

⁶ Смиріть ся ж під сильну руку Божу, щоб підніс вас угору свого часу;

⁷ всяку журбу вашу скинувши на Него, бо Він стараєть ся про вас.

⁸ Тверезіть ся, пильнуйте, бо противник ваш, диявол, як лев рикаючий, ходить, шукаючи кого пожерти;

⁹ проти него вставляйте тверді вірою, знаючи, що такі страждання доводять ся і братівству вашому в світі.

¹⁰ Бог же всякої благодати, покликавший нас до вічної своєї слави в Христі Ісусі, коли трохи пострадаєте, Він нехай звершить вас, утвердить, укріпить і оснує (непорушно).

¹¹ Йому слава і держава по вічні віки. Амінь.

¹² Через Сильвана, вірного вам брата, як думаю, коротко написав, наповідаючи і свідкуючи, що се правдива благодать Божа, в котрій стоїте.

¹³ Витає вас вибрана з вами (церков) в Вавилоні, і Марк, син мій.

14 Витайте один одного у цілуванні любови.
Впокій вам усім, що в Христї Ісусї. Амінь.

Біблія свободи
The Holy Bible in Ukrainian, Freedom Bible updated
from translation by P. Kulish and I. Pulyu

Public Domain

Language: Українська (Ukrainian)

Translation by: Panteleimon Kulish

Contributor: Ivan Semenovych Nechui-Levytsky, Ivan Pavlovych Pulyu

Повідомте про помилки тут: <https://forms.gle/PAo2uKZqCNnoZGDe7>

2025-01-09

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 9 Jan 2025 from source files
dated 9 Jan 2025

1d4fcb6c-e42a-5d5b-a622-85571c976358